

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Piątek dnia 21 Lipca r. 1853 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.
Sankt-Petersburg dnia 11 lipca.

JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ, Wielki Xiążę JEGOMOŚĆ, MICHAŁ PAWEŁOWICZ, w pożądaniem zdrowiu, przybył do Moskwy, d. 7 lipca, o godzinie 10tej wieczorem. (*Gaz. St. Ptb.*)

— Przez najwyższy dyplomata d. 25 czerwca, Rzeczywisty Radzca Stanu, Leib-medyk *Arendt*, mianowany kawalerem orderu *S. Stanisława 2go stopnia.* (*G. S. P.*)

— Przez najwyższe rozkazy d. 1 lipca; naczelnik Sztabu Czarnomorskiej Floty i portow, Vice-Admirał *Łazarew 1szy*, mianowany Jenerał-Adjutantem JEGO CESARSKIEY MOŚCI, z pozostaniem na terażniejszych obowiązkach. — D. 7 lipca, Naczelnik Finlandzkiego Korpusu Kadetów, Jenerał-Major *Tieslew 2gi*, uwolniony na sześciomiesięczny urlop dla wyleczenia się. — D. 9 Naczelnikowi 2giey dywizyi Lekkiej Kawaleryi Gwardyi, Jenerałowi Porucznikowi *Knorringowi 2mu*, przedłużony urlop do 1go maja 1854 roku. (*Rus. Inw.*)

— Po doniesieniu o zgonie J. K. W. Xcia Alexandra *Wirtemberskiego*, gazeta *Pezola Północna* dodaje: „Jego Królewska Wysokość, Xiążę *Alexander Frydeyk Karol Wirtemberski*, Naczelnie zarządzający Drogami Komunikacyi, Jenerał Jazdy, Członek Rady Państwa i Komitetu PP. Ministrów, narodził się 24 (15) kwietnia 1771 roku, i z małżeństwa z Xiężną *Antonią*, Xiężniczką *Sasko-Koburgską* (zm. w St. Petersburgu 14 marca 1824 roku) miał córkę, Xiężniczkę *Maryę*, teraz za Xięciem Panującym *Sax-Koburg-Gothajskim*, i Xiążąt *Alexandra* i *Ernesta*. We wrześniu roku zeszłego Xiążę wyjechał do Niemiec, dla znaydowania się na zaślubinach Xiężniczki córki swojej. Teraz zaś otrzymano wiadomość o zgonie Jego Królewskiej Wysokości, zasłanej z powszechnym i prawdziwym żalem, w *Gotha*, d. 4go lipca (22 czerwca). Zwłoki jego, z należnemi dostojnościami jego honorami, złożone zostały, d. 9, w sklepie Xiążęcego zamku.”

Dzisiaj przybył do obozu pod *Kraśnem-Siołem* Adjutant skrzydłowy JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Kapitan-Leytnant *Buteniow*, z najpoddanśszym doniesieniem Nadzwyczajnego Posta naszego, Jenerała-Adjutanta, Hrabia *Orłowa*, z *Bujugdere*, d. 29 lipca 1853go roku, następującego brzmienia:

„Mam szczęście najpoddaniey donieść WASZEY CESARSKIEY MOŚCI, że dnia 24 bieżącego czerwca, posyłany do *Anatolii* Jeneralnego Sztabu Gwardyi Kapitan Baron *Liewen*, powrócił z uwiadomieniem, o przeysciu *Ibrahima Baszy*, ze wszystkimi swemi wojskami za pasmo *Tauru*. Dnia 25go, w samą rocznicę Narodzin WASZEY CESARSKIEY MOŚCI, podałem Reis-Effendemu notę, w której upraszałem o zgodzenie się Sultana, przystąpić do powrotu do Rossyi, naszych sił wojennych. 26go otrzymana została przezemnie od Porty żądana odezwa. 27go zrana wydano rozkaz wojskom oddziału lądowego do siadania na okręty, co tegoż dnia skuteczniono. Nakoniec 28go czerwca, o godzinie 11tej z północy, przy pomyślnym wietrze, cała CESARSKA eskadra z wojskiem lądowym, podniosła kotwicę, i, szczęśliwie wyruszywszy z *Bosforu*, wzięta kierunek do portow Rossyjskich. Tegoż dnia miałem u Sultana audyencyą pożegnania. Zatył dopełniając Najwyższych WASZEY CESARSKIEY MOŚCI rozka-

zow, zamierzam dziś lub jutro udać się na powrót do Rossyi.”

Autentyk podpisał: Jenerał-Adjutant Hrabia *Orłow*.

— Kommissarze Rossyyscy i Ottomańscy, wyprawieni do *Anatolii*, dla przeświadczenia się o woyska Egipskiego odwrocie, powrócili do *Konstantynopola*, w dniu 24 czerwca (6 lipca). Według ich doniesienia: woyska *Ibrahima* przeszły góry *Taurus*, wszędzie nanowo ustanowieni przez Portę urzędnicy, weszli w pełnienie swoich obowiązków; nakoniec kraj przywrócony do dobrego porządku, doskonałej spokojności używa.

Gdy takim sposobem w *Azyi-Mnieyszej* pokoy został ustalony, a życzenia NAYJAŚNIEYSZEGO CESARZA naszego, w całej się ich rozciąłości, spełniły, Poseł, Hrabia *Orłow*, stosownie do władzy i instrukcyi sobie udzielonych, uznał, że już nastąpił czas odwrotu eskadry, wraz z wojskami JEGO CESARSKIEY MOŚCI, wezwanemi do czuwania dotychczas nad bezpieczeństwem stolicy Państwa Ottomańskiego.

Porozumiawszy się w tym względzie z Ministrami J. W., Poseł nasz odbył urzędową korespondencyą przez wzajemne noty, które udzielamy publiczności, jako świadectwa uczuć zgody i zaufania wzajemnego, które, stosunkom naszym z Portą nie przestają przewodniczyć.

Przesyłając te dwa dokumenta, Hrabia *Orłow* donosi, że ponieważ wszystkie przysposobienia do odwrotu zostały ukończone, od czasu przybycia Kommissarzów Rossyjskich i Ottomańskich, woyska nasze wsiadły na statki 27 czerwca, (9 lipca), a nazajutrz 28, o dziesiątej godzinie rano, eskadra wystąpiła pod żagle ku *Sewastopolowi*.

W chwili, kiedy się to skutecznia, ze sprawiedliwem uczuciem pociechy, miło nam jest zdać rachunek z wypadków przez Rossyją otrzymanych, i zwrócić raz jeszcze oczy na niebezpieczeństwa, którym nasza, przezorna i dzielna polityka, zapobiedz umiała.

Potęga Ottomańska zdawała się zbliżoną być do upadku. Nowa władza szczyła zdobycze swoje w *Turcyi Europejskiej*. Po dwóch stanowczych bitwach, woysko Egipskie zmierzało ku *Konstantynopolowi*. Żadna przeszkoda nie zatrzymywała jego postępu, stolica nawet sama ukryta niespokojnością zdawała się być miotana. Wśród takich klęsk i niebezpieczeństw, Sultana uciekł się pod obronę naszego CESARZA. Oczekiwania jego ziściły się. Wtenczas kiedy *Ibrahim* ledwo już o kilka marszów był od *Konstantynopola*, pięć okrętów liniowych i cztery fregaty Rossyjskie wpłynęły na *Bosfor*. Obecność ich stała się dla stolicy rękoiemnią niezawodną ocalenia i bezpieczeństwa. W podobny przesilenia chwili, ukazanie się bandery Rossyjskiej, było jednakże wypadkiem nowym, i uczucie niepewnego wahania się, w samey nawet radzie *Dywanu*, nie mogło się nieobjawiać. Ale dobrze zrozumiany interes *Turcyi*, mądrze oceniony przez samego Sultana, przemógł i natchnął W. Portę to zaufanie bezwarunkowe, na jakie słowo CESARSKIE zastąpiwało. Eskadra nasza pozostała. Proszono o posiłki nowe, i wnet je otrzymano. Dwadzieścia Rossyjskich okrętów wojennych zarzuciło kotwice pod *Bujugdere*, i dziesięć tysięcy ludzi na brzegu *Azyatyckim* *Bosforu* stanęło obozem. Nadto CESARZ oświadczył, że Jego flota i Jego woyska, zachowają zajęte przez siebie stanowiska, aż póki woysko Egipskie nie przejdzie za górę *Tauru*.

Taki był cel i taki nastąpić musiał koniec

naszey interwencyi. Jedynie przeznaczone zmusić Ibrahima do złożenia broni i zabezpieczyć niepodległość Państwa Ottomańskiego, działania Rossyi, powinno się było zatrzymać w granicach, jakie zamiar jego i wyraźna wola CESARSKA z góry mu zakreśliły. Proszono nas o pomoc. Udzieliliśmy jej. Ale naszego pośrednictwa w układach, ani wzywano, aniśmy się z niem oświadczyli. Pan samowładny prowincyi poddanych Swojej władzy, Sułtan, miał, wolność powierzyć ich sprawowanie, pod takim warunkiem, i takiemu wassalowi, jakiego mu się upodobało mianować. Brzmienie zatem układów, zawartych pomiędzy Portą a Baszą Egiptu, zostało, jak i powinno było zostać, obcém zupełnie dla Rossyi. Zależało jej na tém istotnie, ażeby pomoc swoję oznaczyć cechą naywiększey energii; usprawiedliwić w oczach Europy zaufanie, położone w jej prawości; obronić i utrzymać byt potęgi przyjacielskiej, spokojney, przychylney naszey żegludze i naszemu handlowi, oraz naszym traktatom wierney.

Pod wpływem tej opiekuńczej myśli, wydzieliliśmy przez ciąg czterech miesięcy straż i spokojność Wschodu, powierzonymi honorowi bandery Rossyjskiej. Zdobywszy pokoy z Turcyą w roku 1829, należało do CESARZA JEGOMOŚCI czuwać w roku 1833, nad obroną Państwa, dopełniającego religijnie warunkow tego pamiętnego pokoju, i zachować nietykalność dobrodzieystw traktatu Adryanopolskiego, który Rossya uważać zawsze będzie za pomnik narodowy umiarkowania i chwały.

Nota, podana Wysokiej Porcie, z Bujukdere d. 25 czerwca (7 lipca) 1833.

„Niżej podpisany, Nadzwyczajny Poseł NAYJAŚNIEYSZEGO CESARZA JEGOMOŚCI WSZECH ROSSYI, Naczelnie Dowodzący posiłkowemi lądowemi i morskimi siłami, wezwanemi przez Jego Sułtańską Wysokość, i stojącemi w *Bosforze*, otrzymał doniesienie Kapitana Jeneralnego Sztabu Gwardyi, Barona *Livena*, posyłanego do *Malej-Azyi*, za zgodą Wysokiej Porty, że Armia Egipska, cofnąwszy się za pasmo *Tauru*, weszła do granic prowincyi, przeznaczonych z woli Jego Sułtańskiej Mości do składu nowych Namiestnictw, danych *Mehmedowi-Ali-Baszy* Egipskiemu i jego synowi *Ibrahimowi Baszy*.

„Skutkiem tych doniesień, niżej podpisany prosi Jaśnie Wielmożnego, Reis-Effendego, udzielić mu urzędowie proste doniesienia, otrzymane przez Portę w tej rzeczy. Razem też prosi on Reis-Effendego o wyjednanie zgodzenia się Jego Sułtańskiej Mości na wykonanie rozkazow danych od NAYJAŚNIEYSZEGO CESARZA PANA SWOJEGO, względem niezwłóznego powrotu do Rossyi sił lądowych i morskich, których obecność miała za cel oczyszczenie *Azyi-Mniejszey* i przywrócenie pokoju z *Egiptem* na warunkach, postanowionych przez Jego Sułtańską Mość.

„Dopełniając obowiązku, zupełnie odpowiadającego szczerym oświadczeniom JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, i charakterowi otwartych i przyjacielskich Jego skłonności ku Wysokiej Porcie, niżej podpisany powtarza Jaśnie Wielmożnemu Reis-Effendemu, zapewnienie o swém wysokim poważeniu. (podpisano:) *Orłow*.

Przekład noty urzędowey Wysokiej Porty do Jaśnie Wielmożnego Hrabi Orłowa, z dnia 26 czerwca (20 Safera) 1833 r.

„Wysoka Porta otrzymała dla wiadomości osnowę przekładu urzędowey noty pod 25 czerwca, przesłaney przez Jaśnie Wielmożnego Hrabię *Orłowa*, Pełnomocnego Posła Rossyjskiego, w której Jaśnie Wielmożny Hrabia, uwiadamiając, iż woyska Egipskie, przeszedłszy wąwozy pasma *Tauru*, weszły do miaysc, darowanych *Baszy* Egipskiemu, *Mehmedowi-Ali-Baszy*, i synowi jego *Ibrahimowi Baszy*, prosi Reis-Effendego, udzielić mu urzędowie wiadomości, otrzymane przez Portę w tej rzeczy, i uprasza o zgodzenie się Jego Sułtańskiej Mości na wypełnienie rozkazow Jego CESARSKIEJ MOŚCI, względem niezwłóznego powrotu sił Rossyjskich lądowych

i morskich, których obecność zależała od oczyszczenia *Azyi-Mniejszey*. Zgodnie z dawniejszemi oświadczeniami, komunikowanemi Poselstwu Rossyjskiemu i Jaśnie Wielmożnemu Hrabi *Orłowu*, wszczególności, przyjaźń i dobre skłonności, okazane przez NAYJAŚNIEYSZEGO CESARZA JEGOMOŚCI dla Imperyum Ottomańskiego, na wieki pozostaną w pamięci Wysokiej Porty: skutkiem ich było utwierdzenie, tak w terażniejszym, jak i przyszłym czasie, przymierza i ufności, teraz będących i coraz więcej a więcej umacniających się między dwoma Państwami. Porządek, karność i serdeczność, któremi się odznaczały CESARSKIE woyska w stolicy Jego Sułtańskiej Mości, i dobra zgoda, jaka panowała pomiędzy niemi a woyskami *Tureckimi*, osobliwie zaś odznaczające się przymioty i chwalebne we wszystkich względach postępowanie Jaśnie Wielmożnego Hrabi *Orłowa*, również napełniły wdzięcznością Wysoką Portę.

„Przeyscie woysk Egipskich za wąwozy pasma *Tauru*, zaświadczone zostało przez posyłanych tam urzędników, i dla tego Wysoka Porta pospiesza uwiadomić Jaśnie Wielmożnego Hrabię, że Jego Sułtańska Mość, na skutek jego zapytania, zgadza się na powrót woysk Rossyjskich lądowych i morskich. Dla potwierdzenia tego i dla powtórzenia swojey wdzięczności za przyjaźń i życzliwe chęci NAYJAŚNIEYSZEGO CESARZA JEGOMOŚCI Wysoka Porta odnosi się przez tę urzędową notę, powtarzając Jaśnie Wielmożnemu Hrabi *Orłowu* wysokie poważenie i rzetelny szacunek, któremi jest napełniona ku jego osobie. (G.S.Petb.)

W A R S Z A W A .

Dalszy ciąg Annexu do Zapozwu Edyktalnego z dnia 5 (15) Lipca 1833 r. N. 488. (Umieszczonego w Nrze 81 Kur. Litew.).

LISTA IMIENNA

niewiadomych z terażniejszego pobytu osób, oddanych pod Sąd N a y w y ż s z y Kryminalny, na zasadzie Manifestu NAYJAŚNIEYSZEGO CESARZA WSZECH ROSSYI KRÓLA POLSKIEGO z dnia 20 Października 1831 roku, z powodu zarzutu o spełnienie przestępstw wyłączonych z pod ogólnego przebaczenia, jakie JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKA MOŚĆ należącym do byłego w Królestwie Polskiem rokoszku, tymże Manifestem Nayłaskawiey udzielić raczył. (G i q g 2 g i).

N.	Imię i Nazwisko.	Powołanie przed rokoszem.	Stale zamieszkanie przed rokoszem.	Miejsce teraż. pobytu.
----	------------------	---------------------------	------------------------------------	------------------------

Obwinieni o podleganie do krwawego powstania w dniu 17 (29) Listopada 1830 roku wynikłego, i o morderstwa, jakie na osobach Generałów Polskich, tudzież Oficerów Rossyjskich i Polskich dokonane zostały.

NALEŻĄCY DO SZKOŁY PODCHORAŻYCH PIECHOTY, WOYSKA POLSKIEGO.

118	Klemens Gromann .	Podof. Puł.Gren. C.w. Król.	—	—
119	Jan Byszyński	—	—	—
120	Fortunat Wielobycki.	—	—	—
121	Ludwik Banczakiewicz	Podchor.	—	—
122	Leon Czarkowski . . .	—	—	—
123	Leopold Raczynski . . .	—	—	—
124	Klemens Pagowski . . .	—	—	—
125	Jan Zieliński	Podoficer	—	—
126	Adam Koźmian	—	—	—
127	Władysław Pomikiewski	Feldfelbel	—	—
128	Stanisław Kossowski.	Podchor.	—	—
129	Władysław Englert.	Podoficer	—	—
130	Felix Kittliński	—	—	—
131	Wojciech Leszczyński . .	—	—	—
132	Kazimierz Maciejowski .	—	—	—
133	Remigiusz Wierzbicki . .	—	—	—
134	Stanisław Smoliński	—	—	—

W A R S Z A W A .
Niewiadome.

135	Ludwik Kolin	Podoficer	---	---
136	Wincenty Poptawski	---	---	---
137	Fryderyk Krzycki	---	---	---
138	Antoni Bojarski	---	---	---
139	Tadeusz Troński	Feldfel Batal. Sap.	---	---
140	Wacław Staszewski	Podoficer	---	---
141	Kamil Mochnacki	---	---	---
142	Edward Wernezhobre	---	---	---
143	Jan Olszewski	---	---	---
144	Antoni Falkowski	---	---	---
145	Eustachy Maciejowski	---	---	---
146	Franciszek Obuchowicz	---	---	---
147	Józef Garczyński	Podof. Puł. Piech. lin. J. C. M. W. X. MICHAŁA NRO 1.	---	---
148	Karol Miniszewski	Feldfel z tegoż Puł.	---	---
149	Apolinary Nyko	Podchor.	---	---
150	Tomasz Malankiewicz	Podoficer	---	---
151	Maryan Płachecki	---	---	---
152	Jan Nepomucen Młodcki	---	---	---
153	Wincenty Gauz	---	---	---
154	Marcin Dobrzelewski	---	---	---
155	Jan Falkowski	Feldfel	---	---
156	Józef Piechowski	Podoficer	---	---
157	Augustyn Brüsenmeister	---	---	---
158	Ignacy Polański	---	---	---
159	Józef Zielinski	Podchor.	---	---
160	Tomasz Swierkocki	Feldf. Puł. 2. Pie. lin.	---	---
161	Karol Ktoss	---	---	---
162	Antoni Zapaśnik	Podoficer	---	---
163	Kazimierz Obrebski	---	---	---
164	Andrzej Radlicki	---	---	---
165	Teodor Karczewski	Podchor.	---	---
166	Wojciech Zdzarski	Feldfel	---	---
167	Franciszek Chetmoński	Podchor. Puł. Piech. lin. J. C. M. W. X. KONSTANTEGO N. 3.	---	---
168	Juljan Skoczewski	Podchor. z tegoż Puł.	---	---
169	Józef Waszkiewicz	Feldfel	---	---
170	Antoni Januszynski	Podoficer	---	---
171	Marcin Rojewski	---	---	---
172	Antoni Skalski	Feldfel	---	---
173	Szymon Fjutyński	Podoficer	---	---
174	Xawery Biernacki	---	---	---
175	Zenon Kutakowski	Feldf. Puł. 4. Pie. lin.	---	---
176	Jan Pawłowski	Podoficer	---	---
177	Józef Woyciechowski	---	---	---
178	Sylwester Szabliski	---	---	---
179	Józef Kowalski	---	---	---
180	Wincenty Karpiński	Feldf. Puł. 5. Pie. lin.	---	---
181	Kasper Kołaczynski	Podoficer	---	---
182	Stanisław Truszkowski	---	---	---
183	Marcelli Wisławski	Feldfel	---	---
184	Ludwik Skrodzki	---	---	---
185	Teodor Hulewicz	---	---	---
186	Walenty Zabkowski	Feldf. Puł. 5. Pie. lin.	---	---
187	Teodor Jelinski	Podoficer	---	---
188	Maxymilian Lutostański	---	---	---
189	Hieronim Dębicki	Feldf. Puł. 6. Pie. lin.	---	---
190	Franciszek Lisiecki	---	---	---
191	Leon Dobrzycki	Podoficer	---	---
192	Marcelli Magnuski	---	---	---
193	Felix Pawłowski	---	---	---
194	Jan Pichelski	Podch. Puł. 7. Pie. lin.	---	---
195	Michał Stawianowski	---	---	---
196	Antoni Borowski	Feldfel	---	---
197	Paweł Pełowski	Podoficer	---	---
198	Józef Massalski	Feldfel	---	---
199	Franciszek Miltzer	---	---	---
200	Adam Lasota	Podoficer	---	---
201	Andrzej Grotowski	---	---	---
202	Józef Bajerski	---	---	---
203	Ludwik Zwierkowski	---	---	---
204	Karol Grabowiecki	---	---	---
205	Ferdynand Meyzner	---	---	---
206	Franciszek Lisiecki	---	---	---
207	Dominik Saski	---	---	---
208	Gabryel Moraczewski	---	---	---
209	Maciej Kasinowski	---	---	---
210	Wincenty Starzynski	---	---	---
211	Leopold Kietliński	---	---	---
212	Felix Lubinski	---	---	---
213	Andrzej Nowosielski	---	---	---
214	Konstanty Kawiecki	---	---	---
215	Józef Patelski	Feldfel Pułku Strz. piech. J.C.K.M N.1.	---	---
216	Stanisław Mazurkiewicz	Podoficer z tegoż Pułku.	---	---
217	Antoni Baczewski	---	---	---
218	Felix Szymanowski	---	---	---
219	Leon Lipiński	---	---	---
220	Stanisław Rydecki	---	---	---
221	Benedykt Kozłowski	---	---	---
222	Jan Januszewski	---	---	---
223	Antoni Wierzbicki	---	---	---
224	Michał Mystkowski	Feldf. Puł. 2. Str. pie.	---	---
225	Stanisław Czaykowski	Feldf. pót. 2 Str. piech.	---	---
226	Jan Brzeziński	---	---	---
227	Franciszek Szamota	Podoficer	---	---
228	Stefan Mszanecki	---	---	---

229	Józef Lubowicki	Podoficer	---	---
230	Franciszek Głaszynski	---	---	---
231	Jan Pienczykowski	---	---	---
232	Ludwik Lipiński	---	---	---
233	Kajetan Jaworski	---	---	---
234	Michał Ostroróg	---	---	---
235	Wincenty Modzelewski	Podchorąży pólku 3. Strzelcow piech.	---	---
236	Edward Berlie	Podoficer	---	---
237	Andrzej Pijanowski	---	---	---
238	Franciszek Skapski	---	---	---
239	Hieronim Pajęcki	---	---	---
240	Lucyan Koperski	Feldf. pót. 4 St. piech.	---	---
241	Józef Kozłowski	---	---	---
242	Wilhelm Chruściński	Podoficer	---	---
243	Xawery Guski	---	---	---
244	Erazm Borzęcki	---	---	---
245	Antoni Parys	---	---	---
246	Wiktor Radziejewski	---	---	---
247	Ludwik Różycki	---	---	---
248	Józef Dobrowolski	były Podpor. z pólku piech. lin. J. C. M. W. X. MICHAŁA N.1.	---	---

Obwinieni o podżeganie do krwawego powstania w dniu 17 (29) Listopada 1830 roku wynikłego, o napażnienie na Pałac Belwederski, w zamiarze targnienia się na życie w Bogu spoczywającego **CESARZEWICZA WIELKIEGO XIĘCIA KONSTANTEGO PAWEŁOWICZA**, tudzież o morderstwo na osobach Generałów i Oficerów Rosyjskich i Polskich dokonane.

249	Wiktor Tylski	naież. do Szk. Podch. piech. Podof. z p. 6. piech lin.	---	---
250	Konstanty Trzaskowski	naież. do Szk. Podch. piech. Feldfel z pót. 4. Strzel. p.	---	---
251	Karol Kobylński	naież. do Szk. Podch. Podof. z pólku 4. Strzel. piech.	---	---
252	Stanisław Poniński	uwoln. ze służby w stopniu Podporucz. Podch. z pót. Gren. Gward.	---	---
253	Seweryn Cichowski	były Podchor. z pót. Gren. Gwar. Królewskiej	---	---
254	Karol Paszkiewicz	były Podoficer z pót. Gren. Gwar. Królewskiej.	---	---
255	Ludwik Orpizewski	Uczeń Król. Alexan. Uniwersytetu.	---	---
256	Walenty Nasiorowski	Ucz. tegoż Uniwer.	---	---
257	Edward Trzcziński	---	---	---
258	Ludwik Jankowski	---	---	---
259	Alexander Świętostawski	---	---	---
260	Walenty Krosnowski	---	---	---
261	Roch Kupniewski	były Ucz. tegoż Uniw. Lic. War.	---	---
262	Leonard Rettel	---	---	---
263	Seweryn Goszczyński	Redak. pism publicz.	---	---
264	Ludwik Nabelak	---	---	---

(dokończenie nastąpi).

P R U S S Y .
Berlín dnia 13 lipca.

Donoszą z Królewca pod 8 lipca: „Wczora, przebywający tu dla handlowych czynności Rosyjscy poddani, tak rodowici Rosyjanie, jak i Polacy, na wezwanie tutejszego Konsula Rosyjskiego, obchodzili rocznicę Narodzin NAYJAŚNIYSZEGO swego MONARCHY przez świetny obiad, podczas którego powszechna radość gości żywo okazała się przy spełnieniu toastów zdrowia NAYJAŚNIYSZYCH PAŃSTWA CESARZA i CESARZOWY ICHMOŚĆ, Następcy Rosyjskiego Tronu, całej Familii Cesarskiej i naszego ukochanego Króla.” (Gaz. S. Ptb.)

— Dnia 14 —

Zjazd 5ch Monarchów ma nastąpić na początku przyszłego miesiąca w Pradze. (Gazeta Codz. War.)

Mówią tu bardzo wiele o konferencyi Cesarza Austrii z naszym Królem, mającý się odbyć w zamku Xięcia *Frederyka Schwarzenberg*. Rządy Europejskie, okazują ze wszęch stron zamiar utrzymania pokoju; nigdzie niema chętych sławy, albo zdobyczy planów, a wielki ogólny interes trzyma wszystkich w jedności. Nigdy przy tak wielu trudnościach w pojedynczych układach polityka w ogólności nie była zgódniejszą. (Gaz. War.)

N I E M C Y.
Gotha dnia 9 lipca.

Żałoba po zgonie Jego Wysokości Xiążęcia *Alexandra Wirtemberskiego* przywdzianą została przez Dwór tutejszy na dwanaście tygodni: po Kościecach wszystkich będzie dzwonienie przez ośm dni, przez które muzyka ustaje. Pogrzeb ciała Jego Wysokości odbył się z tą ceremonią, jaka jest ustanowiona dla Xiążąt Sax-Gotha-Altenburskich. Wczora o godzinie 4tej z południa, wszystkim, chcącym nawiedzać zwłoki Jego Wysokości, dozwolono było wchodzić do pałacu. Sala i przodowe pokoje, obite były czarnym sukniem. Bogato ozdobiona truna, umieszczona była pod baldachimem: w głowach znajdował się herb Wirtemberski: na stopnie katafalu spadał płaszcz gronostajowy: po obu stronach paliły się żirandole, między którymi postawione były taborety z orderami Jego Wysokości: u nóg truny leżały na osobnych taboretach Korona, kapelusz i szpada, którą zmarły Xiążę otrzymał od Cesarza *ALEXANDRA*, po wzięciu *Gdańska*. Pogrzeb ciała odbył się dzisiaj o godzinie 4tej zrana. Processyą zaczynały i zamykały wojska liniowe: druga ich część uszykowana była po obu stronach allei od pałacu do drzwi kościelnych. Za pierwszym Furyerem postępowali dwaj Kawalerowie, którzy pełnili obowiązki Marszałków, za drugim Furyerem Marszałek Dworu, duchowieństwo, potem za Xiążęcym Koniuszym, wóz tryumfalny, po obu stronach którego szło dwunastu Kawalerów. Za truną Adjutantki Jasnie Oświeconego Panującego Xiążęcia nieśli na poduszkach Xiążęcy kapelusz i ordery; za nimi szli Rossyjscy Adjutantki i Urzędnicy, którzy towarzyszyli zmarłemu Xiążęciu w podróży jego do Niemiec, również Urzędnicy i słudzy Jego Wysokości. Za furjerem i dwoma Marszałkami osoby żałobne w imieniu Jasnie Oświeconych Dzieci zmarłego, tudzież w imieniu naszego Panującego Xiążęcia i Xiążąt *Ernesta* i *Alberta*. Za nimi postępowali poprzedzani przez dwóch Marszałków, Posłany od Jego Wysokości Xiążęcy Sax-Gotha-Altenburskiej, wdowy, Jenerałowie, Dowódcy półków załogi Erfurtskiej, cudzoziemcy i osoby zaproszone. Wszyscy prawie Członkowie Kolegiów i Kancellaryj, Professorowie Gimnazjów, Rada miasta z Deputowanymi, Oficerowie gwardyi obywatelskiej, i mnóstwo różnych osób, które były uczestnikami tej processyi. (*Gaz. S. Petb.*)

Frankfort d. 15 lipca.

Ze strony Seymu Związkowego, nastąpiło względem rozpoczętego śledztwa, ostateczne postanowienie takie: „Jeżeli zbrodnia tycze się tylko napadu na nasze obiedwie miejskie straże, odbywać się będzie śledztwo przez tutejsze władze; jeżeli zaś zbrodnia okaże się wymierzoną przeciwko Związkowi Niemieckiemu, i ścigać się będzie do tworzących się w tym celu tajnych zjednoczeń; przedsięwzięte będzie śledztwo przez kommissyą sądową, dekretem Seymu Związkowego ustanowioną, która składać się będzie z Austriackiego, Pruskiego, Bawarskiego, Wirtemberskiego, Hannowerskiego i Meklemburskiego Kommissarza. Tym dodany będzie Badeński i Elektorsko-Heski urzędnik sądowy. Mówią, iż aresztowany uczeń *Reizenstein*, wycierpiawszy kilka napadów pomieszenia zmysłów, obawiając się jeszcze większych paroxyzmów przez ukrywanie swej tajemnicy, zeznał do protokołu, iż przy napadzie na główny odwacht, miał czynny udział.“ (*Gaz. Codz. War.*)

A U S T R Y A.

Wiedeń d. 9 lipca.

Hrabia *Strogonow*, Sekretarz Poselstwa Ros-

Observacje meteorologiczne.	Czas Obserwacji.	Wysokość barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatr.	Stan powietrza.
	d. 19 o 3 wieczor.	27 cal. 83 in.	+ 17½ stopni.	Póln.-Wsch.	Pochmurno.
	d. 20 — — —	27 — 9,6 —	+ 17½ — —	Póln.-Zach.	Chmury.
	d. 21 o godz. 4 rano.	27 — 10,1 —	+ 8½ — —	Pólnocy.	Pogoda.

DODATEK

syyskiego w *Turynie*, przybył tu, jako goniec z *Petersburga*.

Dziś w południe goniec Hiszpański udał się do *Madrytu*.— Interessa Pyreneyskiego półwyspu, wiktają się i zdają się prowadzić do większych jeszcze trudności. Z tego powodu bieg gońców między naszym miastem a *Madrytem*, jest bardzo częsty.

Względem Belgii czynnie się układają, jak kwestya ma być prędko w dobry sposób załatwioną, dla użycia nakoniec owoców pokoju. Dotąd prawie ciągle znajdowano się w niepewności, a to jest stan nacyążliwszy!...

Ze Wschodu oczekujemy co dzień wiadomości, które jednak przy terażniejszym obrocie rzeczy, zapewne nie będą bardzo interessowne.

Chwalono powszechnie, że *Don Miguel* powierzył Jenerałowi *Bourmont* dowództwo nad wojskiem.

— Dnia 10 —

Dnia 26 z. m. II. CC. MM, Cesarz z swą małżonką, udadzą się w podróż przez swe dobra familiyne w wyższej Austrii, później przez *Linz* i *Budweis* do *Pragi*, gdzie w połowie przyszłego miesiąca zamysłają stanąć. Gdy w tymże czasie Król Pruski *Jmć* jest w *Cieplicach* oczekiwany, przeto byż może, że dwaj ci Monarchowie osobiscie się rozmówią.

Dnia 17 albo 18, Xiążę Kanclerz Stanu uda się w podróż za urlopem do dóbr swych w *Czechach*, która aż do powrotu II. CC. MM. będzie trwała. (*Gaz. War.*)

— Dnia 14 —

Dnia 10 t. m. przejechał tedy śpiesznie goniec poselstwa francuzkiego z *Konstantynopola* do *Paryza*.

Korresp. *Hamb.* umieścił następujący artykuł: Wielu obcych, pomiędzy którymi nawet dyplomacy, sądzą, że wyobrażenia nowoczesne głęboko zakorzenily się w *Węgrzech*, i że tam pomiędzy ludem, terażniejszy polityczny porządek sprawił wielkie nieniekontowanie; lecz nie tak jest. Interesa ludu zastępuje Rząd w nader liberalny i łagodny sposób. Właśnie, gdy magnaci czynią na sejmie różne propozycye, które jednak dla uboższej klasy ludu nie zawierają stosownych korzyści, Rząd przez zastępców królewskich w swoich propozycjach broni mieszczan i chłopów, pragnie tychże oswobodzić, i wewnętrzny zarząd zastosować do powszechnego systematu. Stara się daley Rząd o urządzenie podatkowania w sposób słuszniejszy; o zabezpieczenie prawa własności wszystkich mieszkańców, i nakoniec o ściślejsze połączenie tej prowincyi z ogółem państwa. Stany okazują wprawdzie wstręt do tych wszystkich zmian, ponieważ względem takowych reform, nie przedstawia się na sejmach żadnych propozycy pod narady, toż samo czynią deputowani z królewskich wolnych miast, lecz jedni, jak drudzy, raczy bronią swych osobistych praw, niżeli towarzystw, które reprezentują.

W wojsku naszym nastąpiły liczne promocye, naywiększą uwagę zwraca pomiędzy innemi, mianowanie jenerała artyleryi, barona *Lattermann*, który w ostatnich latach, jako prezydent wojskowego trybunału, znaczne położył zasługi, jako też szacunek i przychylność wojska w wysokim stopniu pozyskał, a teraz wyniesiony został na *G. K. Feldmarzałka*; to samo rozumie się o powołaniu jenerała jazdy barona *Wacquant Geozelles*, na posadę prezidenta wspomnionego trybunału. (*Gaz. Codz. War.*)

Reszta wiadomości zagranicznych w dodatku zgim.

Wilno dnia 21 Lipca o. s. 1835 roku.

Kopia rezolucyi Kommissyi Naywyższej Wołę dla urządzenia interesów Xiążąt Radziwilłow ustanowionej, w protokóle czynności ekonomicznych przy N. 20,871 w dacie niżej wyrażoney nastaley

Roku Tysiąc Ośmset Trzydziestego Trzeciego Mca Julii dnia Jednastego.

Kommissya dla urządzenia interesow Radziwiłłowskich Naywyższej ustanowiona, otrzymawszy na dniu 30 junii roku terażniejszego za N. 996, Imienny JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI rozkaz w Ukazie Rządzącego Senatu 22 junii tegoż roku objawiony, którym za prawidła dla Sądu teyże Kommissyi przepisano: 1mo, ponieważ Tabella szacunkowa dóbr Radziwiłłowskich w roku 1819 sporządzona, wzięta była za zasadę w przedstawieniach opieki potwierdzonych w 1828 r. przez Komitet PP. Ministrów; i ponieważ nietylko wierzyciele Książęcia Radziwiłła, ale też i Półkownik Graff Witgenstein, oraz Ordynat Książę Radziwiłł uznali ją za słuszną; przeto Kommissya obowiązana będzie a). W szacowaniu tych dóbr trzymać się z największą ściślnością pomienioney w 1819 r. sporządzonej szacunkowey Tabelli. b). Te zaś własności, które nieweszły do tey Tabelli oceniać według prawideł jakie służyły za zasadę do sporządzenia rzeczoney Tabelli, a na niewzmiankowane w tych prawidłach przedmioty, naznaczać cenę takim sposobem jaki używa się w ogólności przy detaxacyi własności przez Sądy Exdywizorskie. 2do: Dla zbliżenia jak nayrychleyszey satysfakcyi tym niezaprzeczonym wierzycielom, którym odjęte zastawy z uwagi, z jednej strony na dostateczność dóbr Massy Radziwiłłowskiey ku zaspokojeniu wszystkich długow, a z drugiej strony na zgodzenie się Grafa Witgensteina, włożyć obowiązek na Kommissyę a), ażeby pretensye zastawne już uznane ze strony Grafa Witgensteina za słuszne, równie jak i te, które on następnie przyzna, albo które przez wyroki Kommissyi moc prawną otrzymają, zaspokojone były tak w kapitałach jak i w procentach przez wydział dóbr w przeciągu jednego roku, z zachowaniem wydanych dotąd Ukazow w interessaah Radziwiłłowskiey Massy. Dla wprowadzenia w exekucyę takowey satysfakcyi z uniknieniem szachownic w dobrach które mają pozostać, Kommissya powinna niezwłocznie zapotrzebować od Massy taką ilość dóbr, jaka podług ceny w Tabelli oznaczoney odpowiadać będzie summie ogólney należący się do satysfakcyi rzeczonym niekwestyonowanym wierzycielom; b) Jeżeli którzy z niekwestyonowanych wierzycieli zastawnych nieotrzymają tym sposobem satysfakcyi w przeciągu roku, takim po upłynieniu roku z dochodow pobieranych z dóbr oddanych na exdywizyę, płacić procenta, zachowując w używaniu tych dochodow następującą kolej: po 1e stosownie do postanowienia Komitetu Ministrów 1828 roku załatwiać z tych dochodow wydatki na utrzymanie Sądu Kommissyi, na oddział prawny Prokuratoryi, na opłacenie dochodow duchownych, na opłacenie procentow od summ duchownych i szkolnych, na dopłatę należących jeszcze od Książęcia Dominika Radziwiłła, sługom i rzemieślnikom zawinięń, i po 2re z summ pozostających od tych rozchodow płacić procenta według pierwszeństwa długow, naprzód zastawnym, a potem i innym wierzycielom mającym pretensye niekwestyonowane, celem uniknienia wzrostu procentow. 3tio. Z uwagi na skargi stron obudwóch, i dostrzegana w czynnościach Kommissyi przewłokę, z liczby terażniejszych jey Członków, zostawić tylko czterech, i dla tego poruczyć Wileńskiemu Wojennemu Gubernatorowi, aby według zdania swojego przedstawił na Naywyższej potwierdzenie tych z pomiędzy Członkow, którzy dla tego będą naypożyteczniejszymi, resztę zaś uwolnić. Dla uzupełnienia zaś postanowionej liczby Członków Kommissyi, dozwolnić z jednej strony Grafovi Witgenstein, a z drugiej kredytorom aby przedstawili po czterech kandydatow na Naywyższej uwagę za pośrednictwem Ministra Sprawiedliwości. W ogólności na jey posiedzeniach dla sądenia wszelkiego rodzaju spraw, niewyłączając i już wprowadzonych, ma zasiadać naymniey trzech, a naywięcey pięciu Członków licząc w to i Prezesa; ponieważ komplet z trzech Członków według praw Rossyyskich i Litewskich we wszystkich jurydykeyach za dostateczny jest uznany. W takim składzie włożyć na tey Kommissyę obowiązek, ukończyć powierzone jey interessa w ciągu trzech lat, poczem cały czas znaydowania się w Kommissyi Członków i Urzędników Kancellaryi, niezostających w służbie koronney, policzony będzie za służbę istotną; a

dla ogólnego przestrzegania w Kommissyi prawnego porządku, przeznaczy Minister Sprawiedliwości Prokuratora, z pensją Członka Kommissyi, ograniczając obowiązki jego do pilnowania regularności ogólnych tylko rozporządzeń Kommissyi i pilnowania ustanowionych przez prawo prawideł pod tym warunkiem, aby on pod żadnym względem niewtrącał się w interessa processowe, ostateczney decyzyi Kommissyi zostawione. 4to: Dla odwrócenia postrzeganej w czynnościach Kommissyi Radziwiłłowskiej przewłoki, na którą żala się i kredytorowie i Graf Witgenstein, przepisać, aby Kommissya w przewodzie i decydowaniu spraw poruczonych jej rozpatrzeniu, trzymała się prawideł ogólnych przyjętych w Sądach Exdywizorskich. 5to: Ponieważ Ukazem 25 augusta 1817 roku dozwolono opiece Radziwiłłowskiej w razie niesprawiedliwości dekretów Kommissyi, donosić o nich NAYJAŚNIEYSZEMU PANU, a Kommissyi przepisano zatrzymywać skutki tych dekretów; żeby zatem i te sprawy mogły rychley doścignąć sprawiedliwego końca, włożyć obowiązek na Grafa Witgenstein, aby on w przeciągu sześciu miesięcy od objawienia, postarał się przez układy dobrowolne, pokończyć te wszystkie interessa, w których ze strony opieki zanesione zostały przeciwko dekretom Kommissyi protestacye, i w których wstrzymane zostały skutki tych dekretów, albo żeby w Kommissyi Radziwiłłowskiej złożył formalne w tey mierze skargi, a to tak, że jeśli po upłynieniu rzeczonoego terminu, sprawy te, przez układ dobrowolny z Grafem Witgensteinem, ukończone niebędą, lub skargi na dekreta Kommissyi zanesione niezostaną, wtedy Graf Witgenstein straci już prawo na zanesienie takowey skargi i zapadły w Kommissyi dekret otrzyma zupełną moc prawną. Jeżeli zaś skargi w terminie podane będą, wtenczas Kommissya Radziwiłłowska obowiązana będzie sprawy, do których się te skargi odnoszą przenieść do Rządzącego Senatu, uwiadamiając o tém stronie. Wszakże aby te interessa niezatrzymywały ostatecznego podziału dóbr Massy, dozwolnić Kommissyi uskutecznić ten podział stosownie do całej ilości pretensyy dekretami jej potwierdzonych, pod tym jednakże warunkiem aby części dóbr, które wydzielone zostaną za summy zaprzeczone, do ostateczney decyzyi spraw w Rządzącym Senacie, oddane były w rząd miejscowym Dworzańskim Opiekom, jeżeli ten, na czyją korzyść sprawa rozszadzona, nieprzedstawi dostateczney ewikcyi, za złożeniem której takie majątki w jego zarząd oddawać. A że czynności Kommissyi zawierają się nie tylko w rozsądzaniu spraw o dziedzictwach uległych appellacyi, i spraw o długi, w których appellacyi nie ma, lecz prócz tego w ogólnych rozporządzeniach, co do przedmiotów jej zatrudnień; tedy odtąd na przyszłość, dla wszystkich stron, zostawić prawo na takie ogólne rozporządzenia Kommissyi jedynie w takich tylko zdarzeniach, kiedy te będą przeciwne wydanym dla niej prawidłom, zanosić przez posrzednictwo Kommissyi prośb nayspoddaunieysze skargi, nie późniey atoli jak w terminie 6cio miesięcznym, licząc od dnia w którym te rozporządzenia zapadły, Kommissya zaś prośb jeżeli znajdzie takie skargi zasługującemi na uwagę, ma prosić N a y w y ź s z e g o pozwolenia o rozpatrzenie ich w Rządzącym Senacie, na te zaś rozporządzenia które do tey pory zapadły, wbrew Ukazom na interessa Radziwiłłowskie wydanym, liczyć oznaczony termin od czasu wydania tych prawideł. 6to: Ponieważ w N a y w y ź e y potwierdzoney Opinii Komitetu PP. Ministrów 1828 potwierdzono: „razem z objawieniem przez opiekę Exdywizyi, Kommissya Radziwiłłowska zaymie pod swoją wiedzę wszystkie dobra poddane pod Exdywizyą, i do jej ukończenia przez posrzednictwo ustanowionej od opieki Prokuratoroy i za wiadomością kredytorow będzie wybierać z tych dóbr dochody?"; przeto zalecić Kommissyi, aby ta i nadal dostarczała Komitetowi kredytorow zupełne wiadomości o dobrach odjętych zastawnikom i o użyciu dochodów z tych i innych dóbr według teyże opinii na Exdywizyą oddanych i w wiedzy jej zostających. 7mo: Przez to rozporządzenie, oraz przez exystujące już ustawy, rozstrzygają się i wszystkie inne punkta skarg przez kredytorów zanesionych, tak, że osoby mogące mieć prawną przyczynę do skarg, równą z Grafem Witgensteinem będą miały możność korzystać z zostawionych szrodkow obrony praw swoich. 8vo: Zresztą gdyby mimo to wszystko w toku interessów Kommissyi, a mianowicie w sporach Granicznych, znalazły się jakie przeszkody, mogące się roztrzygnąć tylko przez władzę N a y w y ź s z e g o, tedy dozwala się Kommissyi przez Prezydującego wchodzić o tém z nayspoddannieyszymi przedstawieniami przez posrzednictwo Ministra Sprawiedliwości. 9no: Urząd vice-Prezydenta w Radziwiłłowskiej Kommissyi odmienić, a włożyć obowiązki jego w razie potrzeby, na starszego po Prezydującym Członka. 10mo: Jurzydkoyą Kommissyi przy samém przystąpieniu do rozdziału dóbr przenieść tam, gdzie znajduje się większa ilość dóbr na Exdywizyą oddanych, jeśli przy wykonaniu tego niezaydą jakiekol-

wiek miejscowe przeszkody. Dla wypełnienia tegoż Ukazu i dla pośpiechu w czynnościach sądowych postanawia. imo: Nieprzerywając tymczasem biegu spraw w kontynuacji będących i dalszych z kolei terażniejszych rejestrow przypadających, naznaczyć sześciomiesięczny od ogłoszenia tegoż postanowienia termin, do upłynienia którego *a.* Wezwać wszystkich wierzycieli zastawnych, którzy jeszcze nieotrzymali ostateczną moc mających układów lub dekretów, iżby w przeciągu tego czasu wchodzili w ugodliwe z Massą umowy względem obliczenia i zrealizowania swych należności, a nawet zyskania za one satysfakcyi *b.* Z upływem tegoż terminu Prokuratora obowiązana będzie przedstawić do Kommissyi wiadomość o należnościach tychże zastawników niezaprzeczonych i ugodliwemi rachunkami przyznanych, oraz o nastąpionych względem wymiaru za one satysfakcyi układach, ażeby tym ostatnim z wyroku Sądowego nadadź moc ostateczną, a pierwszym przez wydział w zakreślonym terminie ziemi, dopełnić zadosyć uczynienie Kommissya była w możności, i dla tego *c.* Prokuratora w oznaczonym czasie przedstawi Kommissyi ilość dóbr wartością swoją wyrównyującą niekwestyonowanym długom zastawnym, mając wzgląd, aby dobra takowe były z liczby mogących przejść w obce ręce z uniknięciem szachownic w dobrach, które w Massie pozostać mają—Nadto, aby Kommissya była w stanie, tak w tym razie, jako i przy ogólnej kredytorom satysfakcyi, sprawdzić ocenę przedmiotów do Tabelli szacunkowej niewchodzących, Prokuratora nieomieszka rozporządzić się wcześniej, tak, aby mogła w przyzwoitym czasie przedstawić Kommissyi mappy, summarysze, i urzędowe inwentarze dóbr, które przez Kommissyą na rozdział między wierzyciele użyte zostaną. *do:* Kommissya obowiązana Ukazem w ciągu roku domierzyć satysfakcyą zastawnikom niezaprzeczonym, a w trzech leciech zlikwidować należności wszystkich innych wierzycieli, takowe przez rozdział ziemi zaspokoić, i wszystkie inne w ogólności sprawy, a tém samym i w przedmiotach windykacyi funduszow Massy rozsądzić, i w tém prawideł w Exdywizorskich Sądach przyjętych trzymać się, postępować będzie podług następujących zasad: *a.* Gdy w Sądach Exdywizorskich jeden tylko protokół czyli rejestr Sądowy zwykł się utrzymywać, w Sądzie zaś niniejszym ze względu na wielość, różnaitość i ważność interessow, takowy musi mieć pewny podział, zwłaszcza, że Ukazem ostatnim między wierzycielami zastawnymi niezaprzeczonymi, a dalszemi wszystkimi co do czasu zaspokojenia ich wskazana jest klasyfikacya, będzie więc w Kommissyi jeden rejestr Sądowy składający się ze trzech działów; *do pierwszego*, zastawnicy uznani i niekwestyonowani; *do drugiego*, zastawnicy zaprzeczeni, oraz wszyscy wierzyciele ręczni i pretensorowie summowni; *do trzeciego*, Wszystkie inne sprawy należec będą—A tak po sformowaniu tego rejestru, i gdy tenże wzięty będzie do wołania, rejestra dotąd exystujące zostaną zamknięte. *b.* Tak Prokuratora jak i wszystkie inne generalnie powodowe i pozwane strony powołane wraz będą, aby wcześniej przed upływem oznaczonego czasu zapisy swoje z byłych dotąd rejestrow, do nowego teraz ustanawiającego się i właściwych działów, z wyrażeniem treści interessu, bez nowych zapozwów (jeśli w tém konieczna niezachodziła potrzeba) przeniosły. *c.* Tak przeniesione do jednego rejestru sprawy, po upłynieniu naznaczonego terminu — naprzód działu pierwszego, po ułatwieniu zaś działu drugiego; kolejną wołane i sądzone na zwyczajnych posiedzeniach będą. Sprawy zaś działu trzeciego na sessyach rannych (wtenczas gdy pierwszemi dla jakich przyczyn zajmować się nie będzie można) lub na sessyach poobiednich słuchane i rozbierane będą. *d.* Podług terażniejszego Ukazu trzymając się porządku na exdywizyach zaprowadzonego, w sprawach rozbiorowi Kommissyi poruczonych, kondemnaty zgoła niebędą mieć miejsca, lecz po dostatecznym każdego interessu przez strony stawające wyjaśnieniu, ostateczna decyzja ma następować, bez względu na czyjakolwiek niestanność. *e.* Uznane dotąd dyllacye, adcytacye, i akta mają być spełnione, podług zapadłych wyrokow, w których zaś interessach być potrzebne i z natury rzeczy wypadać mogą, a przeznaczone jeszcze nie są, o tych obowiązane będą wszystkie interessowane strony, w przeciągu zakreślonego powyżey czasu przedstawić żądanie swoje w notach do Kommissyi pod utratą prawa przynoszenia potém tychże żądań po upływie zamierzonego terminu, i to Sąd jednoczasowie lub poszczególnie jak tego widzieć będzie potrzebę rozstrzygnie, strony zaś przychodząc z tém do Sądu, słuszność wnioskow, i konieczną potrzebę mieć powinne na względzie, albowiem za próżne czasu zajęcie i przyczynienie niepotrzebnych kosztow będą odpowiedzialne. *f.* Ze względu na wielość i ważność interessow, ażeby w zmianach osób komplet sądowy składać powinnych, uniknąć w zaferowaniu jednoczasowie jednego ze wszystkimi wierzycielami i pretensorami wyroku i potrzeby powtarzania głosow, przy takich zmianach nieuchron-

ney, przeto głosy mogą się odbywać kategorycznie; Sąd w jednej dając czas do odpowiedzi i to adnotując przy Aktoracie, może brać przed się do słuchania drugą z porządku sprawę, a w której objaśnienia kompletnie złożone zostaną, lub niestanność zdeklarowana będzie, Sąd wraz do decyzji przystąpiwszy, takową do Sentencyonarza za podpisem Członków komplet składających, zapisze. *g.* Z tak zapisywanych poszczególnie do Sentencyonarza kategoryy, naprzód z zastawnikami nieprzeznaczonymi naydalej w ciągu roku, a następnie ze wszystkimi innymi wierzycielami i pretensorami, dwa dekreta z Sentencyonarza poosobne, tak co do likwidacyi jako i satysfakcyi, uformowane i ogłoszone będą, i takie dekreta jako skutek gotowych w Sentencyonarzu zapisanych i podpisanych decyzyy, ma prawo i obowiązany będzie podpisać i ogłosić komplet z osób w czasie ogłoszenia na posiedzeniu obecnych, choćby niektóre z nich do ferowania decyzyy w Sentencyonarzu nie należały — a sprawy działu trzeciego, jako różne i w związku z sobą niebędące, poosobno przewodzone, słuchane i decydowane będą, i w nich wyroki poszczególnie ogłaszane bydź mają, z zachowaniem wreszcie powyższych prawideł. *h.* Stosownie do powyższego urzędzenia, i żeby niemieszać spraw, Sentencyonarz, równie jak i rejestr, mieć będzie trzy działy, podług opisanego wyżej rodzaju interessow. *i.* Żeby nikt niebył narażony na straty z niewiadomości wynikające, gdy z jednej strony wszystkie już sprawy jako w Kommissyi napoczęte interessowanym osobom są wiadome, z drugiej gdy podług zaprowadzonego w Exdywizyach porządku, strony przez edyktałne cytacye, awizacye i ogłoszenia są wzywane; przeto tak Ukaz terażniejszy jako i niniejsze postanowienie, natychmiast przez Gazety krajowe i zagraniczne ogłoszone będą, a zarazem Prokuratorya zostanie obowiązana wynieść natychmiast i w Gazetach umieścić edyktałne po kredytorow i pretensorow, i dalsze wszystkie strony zapozwy, tak w rzeczy przyjęcia oblikwidacyi i satysfakcyi, jako też odpowiedzi na stosunki Massy, a nakoniec gdy wpisy przeniesione zostaną i nowy ich rejestr uformowany będzie, Kommissya takowy przez druk przy Gazetach załączyć się powinny, do powszechney podań wiadomości nieomieszka. *k.* Kommissya wezwie tak JW. Hrabiego Witgenstein, jako i Komitet wierzycieli Radziwiłłowskich do wypełnienia dalszych punktow Ukazu w tém co od nich zależy. *l.* Nastatek Kommissya kończąc działanie swoje na wszelkie stosunki i pretensye do Massy Radziwiłłowskiej w terminie przez *N a y w y ż e y* konfirmowaną Organizacją oznaczonym w Kommissyi nieobjawioną i niepopartą, ogólną jak się w exdywizyach czynić zwykło ammissyą i wieczny upadek deklarując, pozostałe od dopełnionej wierzycielom satysfakcyi, dobra i fundusze Massy za swobodne i wolne od dalszey odpowiedzi uzna i ogłosi. O niniejszém zaś rozporządzeniu natychmiast komu należy donieść, i Rządzącemu Senatowi odraportować. Protokół podpisali Urzędnicy komplet składający: Senator i Prezydent Józef Du Hamel — Antoni Łappa — Piotr Szwykowski — Mikołaj Abramowicz — Eustachy Zabiello — Jan Sylwestrowicz Kommissarze.

Za zgodność z Protokółem świadczą Ludwik Czernichowski Sekretarz. (875)

Wilno dnia 21 Lipca v. s. 1855 roku.

RZECZY NIDERLANDZKIE.

Haga dnia 12 lipca.

Jenerał *Chassé*, jak słychać, przybył wczoraj późno w wieczór do stolicy.

— Dnia 13 —

Wczoraj przyjął Król Jmć Jenerała *Chassé* serdecznym uściśnieniem, i rozmawiał z nim przez pół godziny. Po drodze lud witał z uniesieniem sędziwego bohatera.

Putkownik *Koopmann*, został, w miejsce Vice-Admirała mianowany dowódcą stacyi przed *Helvoesthuis*.

Rotterdam d. 8 lipca.

Cholera znówu tu wybuchła. Dotąd przypadki choleryczne tylko w szpitalach się okazywały. Wielu z chorych umarło. (*Gaz. War.*)

Bruzella dnia 14 lipca.

Messenger de Gand donosi podług listów z *Hagi*, *Paryża* i *Londynu*, że podstawa mającego zawrzeć się w *Londynie* traktatu, jest już przyjętą, i że uznanie Belgii jest pierwszym warunkiem. Względem *Luxemburga* nie ma postanowiono.

— Dnia 14 —

Do pożyczki dla tutejszego miasta, która, jak wiadomo, tylko 4 miliony wynosi, miano zapisać 17,760,000 franków, między innymi przez sjenta wexlowego na jeden tylko dom (podług wieści na giełdzie, na rachunek Króla Francuzkiego), 8 milionów; przez Dyrektora mennicy *Pana Brouckere* 3 miliony, a przez *Pana Legrelke* 1,700,000 f. (*Gaz. War.*)

ANGLIA.

Londyn dnia 5 lipca.

Sir Robert Peel, wznosi teraz przepyszny gmach w *Tamworth*; nakład nań oszacowany jest teraz 50,000 funtów szterlingów, a kiedy zupełnie ukończonym zostanie, rachują, iż mniej nie będzie od 100,000 funtów szterlingów kosztował. Galeria malowideł stanęła na szczeblu bardzo rozległym, albowiem Sir Robert, nie tylko zbiór znakomity obrazów dawnych mistrzów posiada, ale znakomitemi jeszcze zachęczeniami wspiera artystów angielskich i ma osobną galerią, która samemi tylko ich dziełami jest napełniona.

— Czytamy w *Irish-Penny Magazine*, iż otwierając port *Rye* w *Sussex*, robotnicy znaleźli, blisko na 20 stóp od powierzchni ziemi, skielet olbrzyma, w postawie człowieka, włączającego na drzewo. Dziennikarze angielscy dorozumiewają się, że to bydz musi być jakiś nieszczęśliwy człowiek przedpotopowy, zalany wodą, w chwili, kiedy usiłował uniknąć powszechnego potopu.

— Dnia 27 czerwca, *P. Montgomery*, bankier w *Irwinie* i jeden z jego przyjaciół, łowiąc rybę w *Gernock*, uderzeni byli widokiem formującego się na środku rzeki krętego wiru, który pogrążając się zdawał się im przepadać w ziemię. Wnieśli zład natychmiast, iż toż rzeki musiało ustąpić, a woda znalazła sobie uście do kopalni węgla ziemnego, ciągnących się pod rzeką; pospieszyli zatem zawołać na trwogę u pierwszego do kopalni okna czyli studni. Robotnicy, którzy się znajdowali w galeryach, nie zabawem postrzegli to przedarcie się wody i pokwapili się uciec, jak narychley, albowiem niektórzy z nich mieli już wody aż po szyję. Woda ciągle nie przestawała spadać do tych niezmiernych pieczar; nazajutrz nastąpiło wielkie zawalenie się dna rzeki, i w tak otwartą otchłań cała się jej woda rzucała, zostawując z każdej strony osuszone, na milę około tego otworu koryto, z którego się pierwey woda na sześć blisko stop podnosiła; nazajutrz odlew wody podniósł powierzchnię jej na stop dziewięć ku stronie zapadnienia, do którego woda zawsze jak nayswałowniejszy potok runęła; trzech ludzi, cudem się prawie przed pochłonięciem uratowało: zaledwo bowiem wyszli z łodzi, kiedy ta została porwana wirami i w mgnieniu oka w przepaści pogrążona. Massa wody waliła się na dół bez przerwy, aż póki wszy-

stkie kopalniane roboty, rozciągające się na mil kilka, całkowicie zalane nie zostały; wtenczas nową straszliwą scenę uyrzano: powietrze zamknięte tłoczono naciskaniem wody, w tysiącu miejscach, wydobywając się podziurawiło ziemię, którey powierzchnia, na przestrzeni kilku morgów wystawiała widok kotła wrzącej wody. Massy niezmiernie piasku i wody wyrzucało w górę, które takim sposobem przez kilkanaście godzin, wlatywały na powietrze i znówu na dół spadały. Nieszczęśliwy ten przypadek pozbawił 600 robotników pracy, a zniszczenia w minach zrządził takie, iż stracono wszelką nadzieję przywiedzenia ich kiedykolwiek do dawnego bytu. (*Jour. de St. Petrb.*)

— Dnia 12 —

Nowo przybyli Postowie: *Xiążę Esterhazy*, *P. Dedel* i *Baron Verstolk*, mieli posłuchanie u Króla, i odwiedzali tutejszych ministrów, którzy wzajemnie przyzywali u siebie.

Z *Portugalii* tak pomyślnie nadeszły wiadomości dla *Don Pedra*, iż się pożyczka *Donuy Maryi* na raz 0.2 do 5 procentów podniosła. (*Gaz. Codz. War.*)

U *Lorda Althorp*, odbyła się wczoraj wielka rada gabinetowa, trwająca przez 3 godzin. Później *Lord* przyymował w wydziale zagranicznym *Xiążę Talleyrand* i *Posła Belgijskiego*. (*Gaz. War.*)

FRANCYA.

Paryż dnia 5 lipca.

Zapewniają, że kommissya udzielną, złożoną z dwóch papów, z dwóch członków Izby deputowanych, tudzież z wielu lądowych i morskich oficerów, ma otrzymać poruczenie, zebrania pewnych dowodów, roztrząśnienia skarg, tudzież wysłuchania wszystkich osób, które z professyi znają *Algier*; teyże Kommissyi powinnością będzie następnie udać się na brzegi *Afryki*, i sprawdzić ważność dostarczonych jej dowodów. Ostatniem jej staraniem będzie, zaprowadzenie i ustalenie systematycznego kierunku władzy, którą Rząd potwierdziwszy, ma poddać izhom.

— Półkownik *Leytnant Delpir*, Kommandant zamku *Ham*, zbija pogłoskę, rozsiąną po wielu dziennikach, że jakoby *P. Peyronet*, miał przystępny peryodyczny pomieszanie umysłowe; chociaż on nie jest rzeczywiście w doskonałym stanie zdrowia, dolegliwość wszakże ta nie ma nic wspólnego z wymienioną chorobą.

— Akademia nauk moralnych i politycznych, wybrała ostatniego swojego wolnego członka; wybor ten padł na *P. Blondeau*, Dziekana *Fakultetu prawnego* w *Paryżu*. Akademikami wolnymi, już są mianowani *P. Tenillet*, *Xiążę Broglie*, *P. Carnot* i *P. Chateaufeuf*.

— Przyjaciel religii (dziennik) udziela długich szczegółów o zamieszaniu zdarzonym w *Angouleme*, z powodu processyi *Bożego Ciąta*. Pomimo usilnych zapobiegań *Mera*, processya dnia 16 została znieważona i rozproszona przez tłuszcę wicherzycieli, a nawet i przez gwardyaków narodowych w mundurach. Szczęściem, że się żadna rozprawa, z krwi rozlewem, nie zdarzyła. Podpółkownik wraz z niektórymi gwardyi narodowej oficerami, ganili głośno sprawców tej zniewagi, i sami się do dymissyi podali.

— Kompania przedsiębiorców, wydobywającaminy w *Huzin*, przystała na powiększenie opłaty, wymaganey przez robotników.

— *PP. Firmin Didot* bracia, wystawili już na sprzedaż: *Listy Napoleona do Jozefiny*, oraz *Listy Jozefiny do Napoleona i do jej córki*. Jedynym środkiem okazania prawdy w całym swoim świetle, i odpowiedzenia na kłamstwa, które dzieła, szacowane zład inąd, zawierały o *Cesarzowej*, było ogłoszenie listów *Napoleona* do swojej żony. Względ ten jedynie skłonił córkę *Cesarzowej*, posiadającą tę korespondencyą na zgodzenie się, ażeby ją wydrukować: a dołączwszy jeszcze do tego listy *Jozefiny* do swojej córki,

wyrzemy w obrazie skreślonego jey tam życia, jawnie wydane wszystkie uczucia, mogące dać poznać, jako matkę tę, którą Cesarz, jako małżonkę wystawia. (*Jour. de St. Peter.*)

— Dnia 8 —

Podług twierdzenia niektórych dzienników, przesłane w tych dniach do Belgii znaczne summy, są posagiem Królowej Belgów.

Marszałek Victor przybył dnia 4 t. m. do Bordeaux.

Xiążę Raguzy jeździ teraz po Włoszech; dnia 28 z. m. przybył z St. Bernhard do Magadino, z kąd drugiego dnia udał się na statku parowym do wysp Boromejskich.

— Dnia 12 —

Baron Werther doręczył onegdaj Xięciu Broglie notę, tyczącą się spraw Niemiec, jako odpowiedź na memorandum naszego gabinetu, podane do zgromadzenia Związku Niemieckiego, przeciwko osadzeniu wolnego miasta Frankfortu. Jak się dowiadujemy, ułożona ma być ta nota zupełnie w politycznej myśli naszego rządu.

Z robotami koło obwarowania Paryża, ma się rzecz tak: Koło cytadelli Charenton wstrzymano roboty zupełnie; w Vincennes trwają roboty z największą gorliwością, wojskowy telegraf ustawiony jest na najwyższej wieży zamku, w celu nieustannego pozostania w związku z Rządem w Paryżu.

Według telegraficznych depezy z Lugdunu, miało w tém mieście zayść zaburzenie z powodu postępowania władz z obcemi wychodniami.

Gazeta *Constitutionnel* zapewnia: iż podano znowu Królowi projekt amnestyi, na korzyść politycznych więźniów. Wprawdzie sprzeciwiało się temu wielu radców w gabinecie, lecz też wiele osób wielkie znaczenie i wpływ mających doradza, aby tę swoją nayıpiękniejszą prerogatywę, podczas uroczystości lipcowej wypełnić.

Sąd przysięgłych departamentu Ligery za wyrokował, iż żadna z osób, znajdujących się na okręcie *Carlo Alberto*, nie może być za winną uznana, że zatem właścicielowi nie tylko okret, lecz także zabrana na tymże summa 26,000 fr. zwrócone być winny.

Mówią, że Xiążę Talleyrand miał polecenie, aby Marszałka Bourmont bardzo pilnie kazał uważać w czasie pobytu jego w Anglii. W skutek nadesłanych wiadomości od Posta naszego, mocno był gabinet zatrudniony naradami względem sprawy Portugalskiej.

Marszałek Bourmont miał częste narady z Xięciem Wellingtonem i P. Ouyard, skarbowym Agentem Don Miguela, przed odptynieniem do Portugalii.

Były mer Tuluzy, P. Villele, bawił w Paryżu 24 godzin *incognito*, i odprawił narady z wielu znakomitymi karolistami na przedmieściu St. Germain.

Gazeta *Quotidienne* zabawia swoich czytelników planem, jaki Marszałek Bourmont zamierzył wykonać w kampanii Portugalskiej. Ten ma być następujący: „Jeżeli się Jenerałowi Saldanha powiedzie, skłonić prowincją Alentejo do powstania, naówczas ograniczy się Don Miguel na obronie Lisbony, a Marszałek, na czele czynnej armii, stoczy bitwę z wojskami Don Pedra pod Oporto, poczem obiecuje sobie wielką łatwość w zniszczeniu korpusu Jenerała Saldanha, a nakoniec spodziewa się niezawodnie zdobyć Terceirę, ten ostatni przytułek Don Pedra.“

P. Thiers ma niezawodnie wyjechać do Londynu, skoro konferencya rozpocznie znowu swoje prace.

Wczoray zabrała policya w wielu czytelnikach republikańskie pisemka ulotne.

Od kilku dni widzieć można w licznych miejscach stolicy kredą napisane słowa: *Zadanych bastylii*, które, ile razy zmazano, na drugi dzień zrana znowu postrzegano; nawet na strażnicach koło Tuilleryów widziano toż samo wczoray.

— Dnia 14 —

Zapewniają, iż przy nastąpić mających układach w Londynie, wyłączenie pytania Luxemburskiego z ostatecznego traktatu, będzie nayıpięszym przedmiotem narad. Ta sprawa ma być poźniej pomiędzy Holenderskim Rządem a Związkiem Niemieckim załatwiona.

Zapewniają teraz, iż Jenerał Bonnet przyjął missyą do Algieru, od której się wymówił Jenerał Guilleminot.

Gazeta *Tribune* formuje znowu nowe ministerium: Marszałka Gérard wymienia prezydentem rady i ministrem spraw zagranicznych; X. Mortemart, Ministrem wojny; X. Broglie Ministrem sprawiedliwości; P. Rambuteau Ministrem spraw wewnętrznych; P. Roy Ministrem skarbu; Admirala Duperré Ministrem marynarki; Ministerium publicznych budowli i handlu zamienia w pojedynczą dyrekcją pod przewodnictwem P. Thiers; a ministerium religijne i publicznego oświecenia powierza Biskupowi Beauvais także z tytułem dyrektora.

Pomiędzy Xięciem Broglie i P. Salés, Posłem Sardyńskim, odbywają się częste narady. Już teraz ma być postanowiono, że Austria od strony Piemontu nie przedsięwzięnie żadnych demonstracyi, i że układ względem osadzenia miejsc warownych, tylko w razie potrzeby wykonany będzie.

Król Sardyński przysłał tu swojego Sekretarza P. Gubernatis, w celu układania się, względem wzajemnego zniżenia taryfy cła, a przytém dla porozumienia się względem politycznych przedmiotów.

Onegdaj otrzymali depezy z Madrytu, Xiążę Broglie i Hrabia Pozzo di Borgo, ściągające się do wyładowania konstytucjonistów w Algarvii. Już późno w nocy odprawiła się w Neuilly rada gabinetowa u Króla, a nazajtrz zrana, po naradzeniu się z Posłem Hiszpańskim, wystali Xiążę Broglie i Hrabia Pozzo di Borgo gońców do Madrytu.

Wiadomości z Piemontu są bardzo zasmucające; ciągle trwają areztowania; pomiędzy nowo uwięzionemi znajduje się Professor Rossi z Alexandryi, przeszło 70letni starzec.

Gazeta *Temps* zawiera długie artykuły, o korzyściach i szkodach, jakieby mogły nastąpić, gdyby w czasie pokoju używano wojska do uskutecznienia różnych publicznych robót.

Turyn d. 5 lipca.

Uczyniono znowu kroki dla spowodowania gabinetu St. James, aby wszedł w sprawę nadbrzeżne, i przekonał się o przyszłym losie Algieru. Ledwie nie należałoby wierzyć, że Dwór nasz podobno bezpośrednio z Londynem spowodowany jest, do powtórzenia dawniej czynionych reklamacyi, chociaż się dotąd spokojnie zachowano, a nawet mniemano, iż wszelka praca byłaby nadaremna, działać w tej mierze przeciwko chęciom Francyi, dopóki się mieni być sprzymierzoną Anglii. (*Gaz. Codzien. War.*)

OGŁOSZENIA.

1 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się: iż na oddanie w podrad pobudowania w mieście Telszach Obwachtu, temu, kto od wyliczonej podług śmiety summy 2,221 rubli 72 kopiejek srebrem, więcej odstąpienia uczyni, przeznaczony w Wileńskiej Skarbowej Izbie, dla targów termin 11 następującego września i we trzy dni po nim przetarg; a zatem życzący podjąć się takowego pobudowania, mają przybyć na pomienione terminy do pomienionej Izby z pewnemi ewikcyami. —
Julii 8 dnia 1835 roku.

Assesor Józef Szulo.

Sekretarz Jamont.

Naczelnik Stołu Boratyński. (397)

Wilno dnia 21 Lipca r. s. 1833 roku.

1 Od Kijowskiej Izby Powszechnej Opieki ogłasza się, iż w niej będzie się przedawał z publicznego targu dóm drewniany Kijowskiego mieszczanina Bazylego Panmowa syna Krawozenka, położony na Kijowo-Padole, oceniony 507 rubli assygnacyami, za nieopłacone przezeń długi tej Izbie 342 ruble 50 kopiejek assygnacyami; a zatem życzący kupić pomieniony dom, zechcą przybyć dla targów do tej Izby, na przeznaczone ku temu terminy: pierwszy 2go, drugi 6go i trzeci ostateczny 9 dnia następującego miesiąca Listopada.

Deputat Antoni Koziarowski.

W obowiązku Naczelnika Stoła Zahorodin. (896)

1 Od Kijowskiej Izby Powszechnej Opieki ogłasza się, iż w niej będzie się przedawał z publicznego targu drewniany dom Podporucznikowej Eufrozyny Bazylego córki Szl. oliney, położony na Kijowo-Padole, oceniony 1,125 rubli assygnacyami, za nieopłacone przez nią długi tej Izbie 349 rubli 71 kopiejek srebrem; a zatem życzący kupić pomieniony dom, zechcą przybyć dla targów do tej Izby na przeznaczone ku temu terminy: pierwszy 2go, drugi 6go, i trzeci ostateczny 9 dnia następującego miesiąca Listopada.

Deputat Antoni Koziarowski.

W obowiązku Naczelnika Stoła Zahorodin. (895)

1. Od Kijowskiej Izby Powszechnej Opieki ogłasza się, iż w niej będzie się przedawał z publicznego targu drewniany dom Kijowskiego mieszczanina Józefa Nicefora syna Dikowskiego, położony na Kijowo-Padole, oceniony 12,396 rubli, za nieopłacone przezeń długi jego tej Izbie 2,517 rubli 97 kopiejek assygnacyami; a zatem życzący kupić pomieniony dom, zechcą przybyć dla targów do tej Izby na przeznaczone ku temu terminy: pierwszy 1go, drugi 4go, i trzeci ostateczny 8go dnia następującego miesiąca listopada.

Deputat Antoni Koziarowski.

W obowiązku Naczelnika Stoła Zahorodin. (894)

1 Mohilewska Izba Powszechnej Opieki niniejszém ogłasza, iż w niej będzie się odbywał targ na dostawę dla zakładów od 1. stycznia 1834, do 1 stycznia 1835 roku, różnych zapasów, a mianowicie: mięsa świeżego wołowego, sadła, mydła, świec, oleju, mąki żytniej, krup czystych drugiego gatunku, krup owsianych, gryczanych i jęczmiennych, siana, owsa, słomy, płótna koszulowego, podkładkowego, kanifasu flamskiego, płótna, sukna wielobłędzkiego, żółtawego, podług ministeryalnych wzorów, drew i innych, przez przybliżenie na 25 tysięcy rubli assygnacyonnych, tudzież na oddanie czyszczenia mieysc odchodowych i kominów; zaozém życzący z pewnemi owikoyami, mają przybyć do targów dla wzięcia dostawy zaopatrzenia furazhu i dalszych na terminy: września 18, a czyszczenie kominów i mieysc odchodowych 15 dnia, z przetargami we trzy dni.

Sekretarz Sawicki.

Sekretarza Pomocnik Onosko. (893)

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnącego Całą Rossyą, etc. etc. etc.

Daniel Wener, Józef Opitz Burmistrze; Jan Danilewicz, Frydrych Balfner, Karol Anczye i Ludwik Wentzinger Radni, Urzędnicy Magistratu Wileńskiego. Oznajmujemy tym naszym Obwieszczym Listem: — WWJPP. Augustynowi Kamińskiemu Tytularnemu Sowleńnikowi, Karolowi Olszewskiemu Chorążemu, Marcinowi Pożlewiczowi Gubernakiemu Sekretarzowi, Matheuszowi Czumowi, Wincentemu Żolkowskiemu Regentowi, Tekli Banakowej Regentowej z dokładem Opieki i dalszemu rodzeństwu Żolkowskim Suceessorom s. p. Mateusza Żolkowskiego i jego żony, Elżbiecie Stankiewiczowej i Suceessorom s. p. Augustyna Stankiewicza, Wincentemu Kondrackiemu Porucznikowi, w tém: — iż dekretemi Sądu Magistratu Wileńskiego w latach 1830 7bra 16, 1832 julii i 1833 julii 18 dnia ogłoszonymi, w sprawie konkursowej po zmarłym w Wilnie Nikodemie Maciejewskim, przez Kredytatorów i JP. Elżbietę z Szabłowskich wprzód Maciejewską dopiéro Sakowiczową w asystencyi męża i nieletniego potomstwa zaprowadzoney, z W.W. W.W. przeznaczone zostały Akta inkwizycyi, kalkulacyi i weryfikacyi, do odbycia których cały komplet Magistratu Wileńskiego dla użycia stronom zostawiony; że tedy na przeznaczony dzień 26 augusta 1833 roku dwóch Urzędników z rzędu w górze pomienionych i przez strony wezwanych, do domów wamienionych Maciejewskich w Wilnie Numerami 616, 617 i 883 oznaczonych, na Zarzeczcu położonych zeydzie, i takowe Akta, chociażby która strona i niestawała, podług rzeczonych Dekretów i Konstytucyi 1726 i 1784 lat, odbywać będą — a do jakowych, iżbyście strony ze wszelką gotowością przystępowały, pod rygozem prawa i upadkiem w rzeczy raz na zawezę; ostrzegamy. Roku 1833 julii 19 dnia. — Pisał dodany od Maciejewskich Adwokat Antoni Gierłowicz mpr.

Roku 1833 miesiąca julii 19 dnia — Że takowa kopia z autentycznym Obwieszczym Listem jest zgodna, i że może być umieszczona potrzykroć w Gazecie Kuryera Litewskiego, o tém Kancellarya Miasta zaswiadcza.

Ignacy Misiewicz Regent. (898)

1 Excerpt Oświadczenia z Protokołu Sądu Powiatowego Szawelskiego w dacie poniższej zapisanego, i w teyże dacie na mocy nastaley rezolucyi pod Urzędową tegoż Sądu pieczęcią wy-daje się.

Roku Tysiąc Ośmset Trzydziestego Trzeciego Miesiąca Julii trzeciego dnia.

Na mocy nastaley w Sądzie Powiatowym Szawelskim rezolucyi, Anna z Krzentowskich Junowiczowa Chorążyna Powiatu Szawelskiego, własnoręcznie podpisana, czynię oświadczenie z naysolennieyszém zażaleniem, z pobudek: — że względnie do ofiar i trudów dość ciężkich, a dla serca matczynego miłych, ku wychowaniu i edukacyi jedyney córki mojej Elwiry Junowiczówny tożonych, miasto pożądanego w skutkach jey szczęścia, n. jey zaś pociechy i blahey w przyszłości pomocy, niespodziewanay doznałam przeciwności —

bowiem, kiedy za powrotem córki z pensyonu, po zgonie męża mojego obłożną chorobą zdjętą zostalam w maju tysiąc osmset trzydziestego drugiego roku, taż córka w jednym domu mieszka-
jąca, ani z własnego przekonania, ani na wota-
nie moje ratunku, przez niedziel dwie słabości
mojej, nie przyszła, nie odwiedziła, żadney na-
wet pomocy, ani wody w pragnieniu, dla mnie o-
słabionej nie podała. — Zaledwo wydzwignęłam
się z choroby, wyrodna córka moja, gardząc u-
czuciami przywiązania, wbrew przestrogom ro-
dzicielskim i obwarowaniu w przedzgonney dy-
spozycyi oycy, postępując, z upowszechnionym po-
rządkiem, niemniej ustawami cywilnymi i du-
chownymi rozmijając się, jako niepostuszna, opu-
ściła mię, uchodząc z domu samowolnie, pokry-
jomo w nocy z dnia 31 lipca na 1 sierpnia ro-
ku przeszłego — I też bezopowiednio, bez zezwo-
lenia mojego i opiekunów, jakoby zaślubiła się w
zamęcie z Napoleonem Przewłockim — Kiedy tą
kolacją nie mi już nie pozostało, opuszczona przez
córkę w naydotkliwszym smutku, samą ostadzałam
się nadzieją jej upamiętania się — lecz gdy ani
upływ czasu, ani przetożenia i przestrogi moje,
nie nawróciły do uległości, owszem wsparta nie-
życzliwej dla mnie osoby radami, raczyły wspól-
nie do ukrócenia dożywcia mojego na majątku
Gierdziagole exekwującego się, wszystkich używa-
jąc sposobów, odgrózek i procederowego przesła-
dowania, o chorobę obłożną w ciągu zeszłych
dwóch miesięcy marca i kwietnia, oraz o nieu-
stanne cierpienia mię przyprawila, słowem, zgu-
bę moją nagotowała — I jeszcze przybawając do
domu mojego obżatowana Elwira Junowiczówna
z Napoleonem Przewłockim, przez pogardę i szy-
kany, nieuszanowanie i zniewagę żatującej ma-
ce niejednokrotnie dopetnili — nadto taż niewdzię-
czna córka, wbrew danym sobie przestrogom, z ma-
cierzyńskiej nayniezawodniejszej życzliwości po-
chodzącym, pospieszyła uledez przemocy Napole-
ona Przewłockiego, że ten już się szczyli obli-
giem 1833 roku marca 8 dnia datę mającym, a
16 dnia tegoż miesiąca w Akta Izby Cywilney
Wileńskiej wniesionym, na rubli srebrnych 9,000
bez dania pieniędzy fałszywie nastatym, raczyły
wymożonym przez obżatowanego Napoleona Prze-
włockiego, który przy licznem rodzeństwie, w szcu-
płym majątku Linkowcu na Exdywizyę oddanym,
wszędź nędzy i niedostatku zostając, na własne
konieczne potrzeby zgola nie mając, nie był w
stanie zaliczyć chociażby naymniejszej summy —
W mniemaniu zaś, że się pokryją błędy i prze-
stepstwa praw w samowolnem za mąż pójściu przez
testament oycy zakazanem dokonane, widząc się
w konsekwencyi wszelkiego udziału z woli ustaw
krajowych pozbawioną, poważyła się z uciskiem
matki targnąć córka Elwira na dobrą wolę oyc-
ca w testamencie własnoręcznie, rozmyślnie i wcze-
śnie 1830 roku septembra 6 dnia, przy dostoy-
nych pieczętarzach napisanym, pomawiając i prze-
kręcając zmyślonym sposobem, kiedy takowy te-
stament, jako aktualny, podług formy ustaw sprá-
wiony, do Akt wprowadzony i na gruncie z wie-
dzą wybranych przez oycy Opiekunów do skutku
doprowadzony został — Aby przy tak szkodliwych
zamiarach obżatowani z swoim zapisem na rubli
srebrnych 9 000 nie zyskali u publiczności wiá-
ry, a przeciwnie by summa moja wnioskowa ru-
bli srebrnych cztery tysiące, za obligiem s. p.
męża Ignacego-Felixa Junowicza 1829 roku ma-

ja 9 danym i tegoż roku septembra 9 dnia w
Sądzie Ziemijskim Szawelskim przyznany, real-
nie żalącey się należna, testamentem męża 1830
roku septembra 6 pisany, a zaraz po śmierci
1832 marca 19 w Sądzie Powiatowym Szawel-
skim, przy opozlinowaniu aktykowanym, na ma-
jątku Gierdziagole w tymże powiecie położonym
w sposobie zastawy oparta, niedoznata choćby na
moment poniżenia — przeto z odezwą do przepi-
sów moralnych i ustaw krajowych, o zniewagę
praw macierzyńskich, o zte zdobycie obligu na
rubli srebrnych 9,000 od córki mojej niemającej
prawa do szafunku fortuny, protestując się, za-
powiadam nizezemność wszelkich aktów między
obżatowanymi zawartych i zapisów, których, aby
nikt nie nabywał i w nowe żadne układy nie wcho-
dził, pod utratą, jako zastawna-dożywońia pos-
sesorka dóbr Gierdziagole ostrzegam, i takowe za-
żalenie własnoręcznym podpisem utwierdzam —
(w protokóle podpisano następnie) Anna Junowi-
czowa — obecnie naydywałem się Karol Krzen-
towski odstawni Sztabs-Kapitan Woysk Rossyy-
skich.

Powiatowy Szawelski Assesor Ryngayto.

O zgodności z protokólem świadczę, Sądzi
Powiatowego Szawelskiego Sekretarz Łukaszewicz,

(892)

2 Od u-tanowionego przy Wileńskiej Skar-
bowey Izbie, z N a y w y ż s z e g o potwierdze-
nia, Komiteta dla rozpozuania preteusy szcze-
góluych osób za służbę i insze do skonfiskowa-
nych w Wileńskiej gubernii Rzymsko-Kato-
lickich klasztorow, nini-yszém ogłasza się, iż
wszystkie te osoby, które do pomienionych
skonfiskowanych klasztorow lub majątkow do
nich należących, mogą mieć jakiegokolwiek dro-
bne preteusy za ich służbę lub za wzięte przez
ich posiadaczów zapasy, powinni przybywać do
tego Komiteta ze służącemi na to prawem
dowodami, nieodmiennie w ciągu sześciomie-
siecznego terminu, licząc go od dnia pierwszego
wydrukowania terażniyszego ogłoszenia w ga-
zecie Litowskiego Kurjera. Lipca 18 dnia 1833 r.
Prezydent Komiteta Wileński Vice Guber-
nator Piotr Baron Tanbe.

Kollegialny Sekretarz Szymanowski. (891)

2. Od Wileńskiej Izby Powszechney O-
pieki ninieyszém ogłasza się, iż w niey prze-
dawać się będzie z publicznego aukcyynego
targu, dwupiętrowy murowany dóm, w mie-
ście Wilaie, na Subocz ulicy, pod N. 32 po-
łożony, należący do sukcesorow zmarłego ży-
da Hillera Markiewicza, za ubezpieczony na
nim od roku 1809, za pożyczką obywatela
Grafu Mohla, i niepowrócony dotąd dług Izby
858 rubli 18 $\frac{1}{2}$ kop. asygu. i 310 rub. 66
kop. srebr. oprócz procentów, i na procenty
procentow, do czego przezuaczają się termi-
ny, pierwszy 25, drugi 26 i trzeci ostateczny
29 dnia następującego miesiąca września. Ży-
ciący kupić dóm ten, mogą przybyć do Iz-
by Powszechney Opieki, i widzieć w niey oca-
kę i opisanie domu. Lipca 14 dnia 1833 roku.

Непремѣнный Членъ Надворный Совѣ-
шникъ Пётръ Клейсмъ.

Секрешаръ Иванъ Солимани. (888)

2 Opieka Dworzańka powiatu Wileń-
skiego zawiadamia: iż domy w mieście Wilaie

położone, a za skarbowe remanenta w wiedzy teyże Opieki zostające jako to: Domy Tomasza Korwella z ogrodem, Pałac z Officynami Senatorsa Ogińskiego, dom zesłego Doroski, połowa domu Deputata Francoisza Rewkowskiego, Dworki Aronowskie na Snipiszkach, Dworki Wazgirda z ogrodem i dwa Domy Prezydentowey Werewkinowey także z ogrodem, w dniach 7 i 10 nadobudzącego mca sierpnia, będzie oddawać przez publiczną licytacyą w trzyletnią arendowną posesyją, ktoby więg żyzył należeć do tych targow, zeobce przybydź z dostateczną ewikcyą do sali Sądu Powiatowego, gdzie o warunkach przedlicytacyoych powezmie wiadomość, lub w Kancelaryi teyże Opieki poinformuje się. Dat 1833 roku lipca 13 dnia.

Członek Opieki Assessor Sądu Powiatowego Wileńskiego C. Wiśeyko.

Pismowodzca Józef Karwowski. (873)

2. Sąd Exdywizorski na majątność Łuszczkowszczyznę w Pcie Lidzkiej leżącą, dziedzictwa WW. Ignacego i Anieli Adamowiczow b. Sęstwa Gran. Pttu Lidz. naznaczony, stosownie do swojego w roku terażn. 1833 mscą maja 7 dnia uczynionego postanowienia, w dniu wczorayszym czyli 25 mscą junii ad fundum tegoż majątku zjechał się, lecz gdy obecnie na Sądach znajdujące się WW. Ignacy Adamowicz b. Sędzia Gran. Pttu Lidz. dziedzic majątku i dłużnik, oraz Józef Narbut b. Sędzia Gran. Pttu Lidz. i Jakób Ilcewicz wierzyciele, zgodnie do Sądu przynieśli prosby, aby dla nadchodzącej główney połowey gospodarskiej pory, toż sądownictwo do jesieni odtożyć, z liczby zaś dalszych wierzycieli, jak nikt niejawił się, i takowemu zgodnemu żądaniu nie przeczył; przeto Sąd Exdywizorski, przychyłając się do takowego zgodnego żądania wymienionych stron, sądownictwo swe w tym stopniu, na jakim w dniu 7 mscą maja zostato do dnia 16 mscą septembra 1833 roku odkłada; w jakim to czasie, aby wszyscy mający i mieć mogący jakie interessa do W. Ignacego Adamowicza, z dowodami swemi stawiali pod zapowiedzianą amissyą zaleca; o czém aby Publiczność i wszystkie interessowane osoby wiedziały, niniejsze postanowienie dla trzykrotnego przez gazetę Kuryera Litt. ogłoszenie przestać do Redakcyi teyże Gazety deklaruje. Dat w Łuszczkowszczyźnie roku 1833 mscą junii 26 dnia.

Kazimierz Szukiewicz b. Sędzia Ziem. Pttu Lidz. Exdywizor.

Paweł Przybytek Sędzia byłego Sądu Grodz. Pttu Lidz. i Exdywizor.

Leopold Szyzsko Exdywizor. (890)

2. Niżey podpisana ma zamiar przyjąć do siebie z początkiem bieżącego roku Szkolnego na stół i stancyą dwie lub trzy Panienki, któreby obok starannego domowego wychowania, pobierały wraz z jey córkami, pod jey dozorem i troskliwością macierzyńską wszelkie nauki klasyczne i językowe od pierwszych metrów. O dalsze warunki dowiedzieć się można u nię w Wilnie przy ulicy Sawicz w domu JW. Podbięty na dole, gdzie oraz znajduje się Biblioteka książek Polskich do czytania za abonamentem i w rozmaitych materyach dzieła do zbycia za cenę bardzo małą. Są jeszcze książki do zbycia ułożone dla użytku młodzi przez

ś.p. S. J. Borodzicza b. Professora także za cenę sniżoną jako to:

1. *Rysy charakterystyczne złego wychowania etc. etc., po francuzku i po polsku 8vo zamiast kop. 60 kop. 30.*

2. *Tabella grammatyczna czasowań francuzkich it. d. zamiast kop. 12¹/₂ kop. 7¹/₂.*

3. *Grammatyka polska dla początkujących oboięy płci 8vo zamiast kop. 30 kop. 15.*

Rozprawa ortograficzna przeciwko przesadzonemu j na miejscu y, 8vo zamiast kop. 20 kop. 10. M. Borodziczowa wdowa. (877)

2 Browarne narzędzia, rok jeden tylko używane, Pestoriusowego wynalazku, na pędzenie 60 purow w tydzień, łatwe i prawie bez kosztu do urządzenia na purow 120, są do zbycia we Dworze Szawlach za 700 rub. sr.

Печаташь дозволяется Виленскій Полимейстеръ Прокудинъ Горски. (889)

3 Sąd Kommissyi, N a y w y ż s z ą Wolą dla urządzenia interessow Radziwiłłowskich ustanowiony, z powodu, że w Massie Radziwiłłowskiej znaczna jest liczba nałożonych aresztow na fundusze różnych osob w teyże Massie znajdujące się, a interessa Massy, skutkiem N a y w y ż s z y c h rozporządzeń, rychło kończone bydź muszą, przez rezolucyą dnia 7 lipca terażniejszego 1833 roku nastafą, udeterminował: że powodem takowych aresztow na fundusze Kredytow Radziwiłłowskich w Massie będące, satysfakoya tymże Kredytowom tamowaną bydź nie może, gdyż poszukujący w Massie za aresztami u swoich Debitorów należności, jeżeli te we właściwym Sądzie udowodnią, na odebraney przez nich z Massy satysfakoyi, one zyskiwać mogą — a to tém bardziey, iż wszystkie zawierane tranzakta, przez które satysfakoya Kredytowom Massy dopełnia się, przechodząc przez Akta Sądu niniejszey Kommissyi stawiają aresztujących w możności, samym lub przez swych Plenipotentów dostatecznego informowania się, jaką ich debitor przyjął z Massy satysfakoyą, i w każdym czasie odpowiednio ku temu działać; z tém wszakże, iż wrazie wypłat gotowemi pieniędzmi, Prokuratoroya Massy za oświadczenemi aresztami, bezpieczeństwa teyże Massy pilnować jest obowiązana. O czém interessowane strony niniejszém zawiadamiają się. Wilno dnia 14 lipca 1833 roku.

Ludwik Czernichowski Sekretarz. (876)

3 Warunkow dokumentu Konwencyynno-Kwietacyynego w 1825 oktobra 13 zawartego i w Ziemstwie Rossijskim przyznanego, Urodzony Andrzej Sztark Aptekarz Kieydański niedotrzymując, successorów zesłego Daniela Farenholtza, przed Sąd powiatowy Kowieński, gdzie ani sam, ani ciż successorowie posesyji niemają, zapozwał; wspomnione warunki takowego dokumentu, przez lat ośm zostające w eksekucyi, objawiając za narzut, dał powod Urodzonym Jakóbowi i Annie Juliannie z Farenholtzow Zanderom, i Danielowi Edelowi, przed Sąd powiatowy właściwy Rosiński siebie wypozwać. Do jakowey rozprawy iżby dalsi kon-successorowie zesłego Farenholtza, jakoto: X. Edward i Anna z Sztarkow Sakkowie, Frydrych i Barbara z Edelow Brandenburgowie

